

Ernst József *(1935 – 2017)*

Ismét gyászol az agrármérnökök, az állattenyésztők, a lótenyésztők, a sportlovasok, a szakkönyvírók, a volt diákok és hallgatók, a barátok társasága. Ismét elmúlt egy emberi élet, elhalványult egy különleges elme fénye is. Bár mindenki tudja, hogy a születés elmúlással jár, azért ezt a tényt nem könnyű tudomásul venni.

Nem csak családjának nagy veszteség az elmúlása, a szakmai közösséget is megrendítette Ernst József halála!

Szerényen élő, kedves ember, eredeti gondolatokat hordozó, színes egyéniség volt. A sors megajándékozta humorérzékkel, és megingás nélküli szilárd jellemmel. Csak két példa, ami tökéletesen leírja őt.

Amikor a Magyar Mezőgazdasági Múzeum munkatársa lett, az ugyancsak színes egyéniség Lénárt Béla megkérdezte tőle, „mit keresel te ott”? S ez a kifejezetten sovány testalkatú, törekeny ember nyomban rávágta, hogy „múmia” a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban.

A Földművelésügyi Miniszter 2015-ben az augusztus 20-i állami ünnep alkalmával, 80. életéve betöltésével, életteljesítménye elismeréseként Életfa Emlékplakett kitüntetés ezüst fokozatában részesítette. Két hónap múlva a kitüntetést visszaadta, mert mint indokolta „a kitüntetés átadása után alig egy hónappal megdöbbenve értesültem a médiából a világon egyedülálló, a világörökség részét alkotó 230 éves állami birtok eladásának tervéről. A nyílt levélben úgy fogalmazott, hogy életem munkássága mindvégig szorosán összefüggött a mezőhegyesi állami birtokkal. Közreműködtem az 1791-től vezetett, a ménest megalapító kancákat és méneket, a tenyésztési eredményeket nagyon pontosan nyilvántartó törzskönyvek múzeumi megőrzésében, gondozásában. A gyakorlati életben pedig mindenkor a Mezőhegyesi ÁG együttműködő partnere voltam. A fentiek alapján összeegyeztethetetlen, hogy amiért munkásságomat miniszteri kitüntetéssel elismerték, azt egyidejűleg „ebek harmincadjára” bocsátják!

Végül Mezőhegyes tartós állami tulajdonban maradt!

Akik ismertük, lenyűgözött bennünket kiemelkedő műveltségével, szellemének szabad szárnyalásával. Észrevételei, tanácsai mögött nagy szakmai tudás húzódott meg.

Bár élete elmúlt, nem tűnik el nyomtalanul. Sokoldalú agrármérnök volt, aki a lótenyésztésben, lovassportokban végzett eredményes munkája révén vált ismertté. Az elmúlt 100 év legjelentősebb szakírói közé tartozik a lótenyésztés, lovassportok területén. Páratlanul gazdag és hasznos a szakirodalmi tevékenysége.

Nyugodjon békében, emlékét őrizzük!